EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 23. 10. 2013
SWD(2013) 426 final

PRACOVNÝ DOKUMENT ÚTVAROV KOMISIE

ZHRNUTIE POSÚDENIA VPLYVU

Sprievodný materiál k dokumentu

Návrh smernice Rady,

ktorou sa mení smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o jednotné daňové priznanie k DPH

{COM(2013) 721 final}
{SWD(2013) 427 final}
{SWD(2013) 428 final}

PRACOVNÝ DOKUMENT ÚTVAROV KOMISIE

ZHRNUTIE POSÚDENIA VPLYVU

Sprievodný materiál k dokumentu

Návrh smernice Rady,

ktorou sa mení smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o jednotné daňové priznanie k DPH

1. ÚVOD

Spoločný systém DPH v EÚ je pre členské štáty dôležitým zdrojom príjmov (22 % celkových daní pre členské štáty v roku 2010), je však komplikovaný a pri viac ako polovici z vyše 400 článkov smernice o DPH sa uvádzajú výnimky zo základných pravidiel.

Pri meraní povinností vykazovania v rámci Akčného programu Komisie na znižovanie administratívnej záťaže v Európskej únii sa záťaž súvisiaca s DPH umiestnila na prvom mieste, pričom ako administratívna záťaž bolo klasifikovaných 69 miliárd EUR. Záťaž z daňových priznaní k DPH sa odhadla na 19 miliárd EUR.

Skupina na vysokej úrovni pre oblasť administratívnej záťaže (takzvaná Stoiberova skupina) uviedla, že na účel zníženia záťaže pre podniky treba vykonať viac práce najmä v oblasti daní. V štúdii Stoiberovej skupiny sa odporúčalo, že „by sa mohlo zvážiť zavedenie jednotného daňového priznania k DPH pre všetkých 27 členských štátov."

Smernicou o DPH o spoločnom systéme DPH sa v súčasnosti členským štátom umožňuje, aby stanovili obsah a spôsob predloženia daňových priznaní k DPH, v dôsledku čoho existuje 27 veľmi rozdielnych pravidelných daňových priznaní k DPH, v ktorých treba vyplniť od menej ako 10 políčok až po 100 políčok.

V „následnom hodnotení prvkov systému DPH" sa odhaduje, že znížením rozdielnosti všeobecných administratívnych postupov týkajúcich sa DPH medzi krajinami o 10 % by sa zvýšil obchod v rámci EÚ o 3,7 %, reálny HDP by mohol vzrásť o 0,4 % a reálna spotreba o 0,3 %. Štandardizované daňové priznanie k DPH by preto mohlo mať skutočné priaznivé účinky na hospodárstvo EÚ.

Na základe správy Stoiberovej skupiny o administratívnej záťaži bolo do zelenej knihy o budúcnosti DPH zahrnuté preskúmanie povinností súvisiacich s DPH a výsledkom bolo oznámenie, v ktorom bol stanovený záväzok prijať v roku 2013 legislatívny návrh, na základe ktorého by bolo jednotné daňové priznanie k DPH „dostupné vo všetkých jazykoch a voliteľné pre všetky podniky v rámci EÚ".

2. PROCESNÉ OTÁZKY A KONZULTÁCIE

GR TAXUD je gestorským generálnym riaditeľstvom, pričom konzultácie sa uskutočňujú prostredníctvom riadiacej skupiny s GR MARKT, GR ENTR, GR CNECT, SG a OLAF. Okrem toho bol informovaný aj Právny servis a ESTAT.

Riadiaca skupina sa v období od 3. júla 2012 do 23. mája 2013 stretla pri štyroch príležitostiach.

Konzultácie sa viedli prostredníctvom:

- **Zelenej knihy o budúcnosti DPH** a sprievodného pracovného dokumentu (v oddiele 9.7 sa vytýčil osobitný bod o jednotnom daňovom priznaní k DPH v EÚ). Verejné konzultácie sa začali 1. decembra 2010 a skončili sa 31. mája 2011.
- Počas **štúdie PwC** sa od januára 2012 do júna 2012 uskutočnili semináre s podnikovým sektorom s cieľom navrhnúť jednotné daňové priznanie k DPH.
- **Skupina odborníkov v oblasti DPH**, zriadená rozhodnutím Komisie, sa stretla 25. januára 2013.
- Konzultácie s MSP sa uskutočnili 17. apríla 2013 na **stretnutí nadväzujúcom na iniciatívu „Small Business Act“**.
- Konzultácie s daňovými orgánmi členských štátov sa viedli na seminári **Fiscalis**, ktorý sa uskutočnil 2. – 4. októbra 2012 v Portugalsku.
- Konzultácie s členskými štátmi viedla **skupina pre budúcnosť DPH** 28. januára 2013.

Podniky veľmi podporujú jednotné daňové priznane k DPH. MSP jednomyseľne schválili myšlienku jednotného daňového priznania k DPH a zároveň si uvedomujú potrebu znížiť frekvenciu daňových priznaní k DPH pre menšie podniky.

Členské štáty sú otvorené jednotnému daňovému priznaniu k DPH a vo väčšine prípadov ho podporujú, stále však berú do úvahy jeho vplyv, pokiaľ ide o to, že budú musieť zmeniť svoje vnútroštátne daňové priznania k DPH a aké náklady by to so sebou prinieslo. Zdá sa, že sú pre ne rozhodujúce dva prvky; po prvé, mal by existovať len jeden druh daňového priznania k DPH, keďže náklady na zavedenie a riadenie dvojitého režimu (európskeho a vnútroštátneho) by boli príliš vysoké, a po druhé, je potrebný priestor, aby bolo možné do pôsobnosti zahrnúť rôzne úrovne informácií potrebných na analýzu a kontrolu rizík.

3. VYMEDZENIE PROBLÉMU

V smernici o DPH sa stanovujú pravidlá, na základe ktorých členské štáty musia od svojich zdaniteľných osôb vyžadovať daňové priznanie k DPH. Vymedzujú sa v nej finančné záväzky spoločností voči členskému štátu a poskytujú sa informácie týkajúce sa kontroly rizík a následného vykonávania auditu.

Členské štáty môžu vo veľkej miere sami určovať druh informácií, ktorý považujú za potrebný na účel výpočtu splatnej DPH, a tieto druhy sa rôznia od menej ako 10 políčok až po

100 políčok s informáciami. Okrem toho môžu súhrnné ročné daňové priznania k DPH v určitých členských štátoch obsahovať až 200 alebo viac políčok, ktoré treba vyplniť.

Požiadavka predkladať daňové priznanie k DPH je z administratívneho hľadiska nákladnejšia pre MSP, ktoré všeobecne nemajú dostatočné zdroje alebo znalosti na riešenie daňových záležitostí v porovnaní s veľkými podnikmi s podrobnejšími vnútornými kontrolami a so zamestnancami, ktorí sa venujú daňovým otázkam.

Členské štáty navrhli svoje daňové priznania k DPH výhradne na účely vnútroštátnej kontroly, na organizačné účely a účely súvisiace s riadením rizík, a preto v nich rozmer EÚ nezohráva žiadnu úlohu. Členské štáty okrem toho nemajú veľkú motiváciu snažiť sa znížiť vnútroštátne rozdiely týkajúce sa daňových priznaní k DPH a ak by sa záležitosť nechala na nich, rozdiely medzi daňovými priznaniami k DPH a ich zložitosť by v najlepšom prípade ostali rovnaké.

Keďže sa očakáva, že čoraz viac malých podnikov zameraných na domáci trh začne obchodovať cezhranične, ak sa v súčasnosti bude riešiť administratívna záťaž pre MSP tým, že budú predkladať len vnútroštátne daňové priznania k DPH, malo by to aj priaznivý dominový efekt a zjednodušilo by sa tak ich cezhraničné obchodovanie a posilnila účinnosť jednotného trhu.

3.1. Cezhraničný problém

Hlavnou ťažkosťou, ktorej podniky čelia vo vypĺňaní daňových priznaní k DPH v iných členských štátoch, je zložitosť a rôzne jazykové režimy. Toto vyplýva z povinnosti poskytnúť rôzne informácie, z toho, že informácie nie sú jednotne vymedzené, že chýbajú dobré usmernenia k vypĺňaniu daňového priznania k DPH, že sa uplatňujú rôzne pravidlá a postupy na predloženie a že je potrebné vyplniť ich v štátnom jazyku. Táto zložitosť vyplýva aj z úrovne požadovaných informácií, ktorá je v niektorých členských štátoch veľmi náročná.

Táto zložitosť zase vedie k týmto dvom hlavným problémom: obmedzuje sa cezhraničný obchod a zvyšuje sa záťaž vyplývajúca z cezhraničného obchodovania

Odhaduje sa, že v EÚ vypĺňa daňové priznania k DPH 29,8 milióna podnikov. Približne 3,8 milióna z nich predkladá daňové priznania k DPH vo viac ako jednom členskom štáte, čo stojí približne 2 alebo 3-krát viac ako ekvivalent 4 miliárd EUR, čo je suma za predkladanie vnútroštátnych daňových priznaní k DPH.

V prípade MSP je v rámci cezhraničného obchodovania problém vypuklejší z dvoch zreteľných príčin. Po prvé, majú menšiu finančnú kapacitu, aby zriadili miestne spoločnosti s miestnymi zamestnancami na predkladanie daňových priznaní k DPH v inom členskom štáte. Po druhé, majú menšiu finančnú kapacitu, aby prijali špecializovaných zamestnancov alebo platili externých poradcov so znalosťami zahraničných pravidiel a jazykov, ktoré sú potrebné na vyplnenie daňového priznania k DPH v inom členskom štáte.

Výsledkom je osobitná prekážka obchodu a mnohé MSP jednoducho z týchto dôvodov cezhranične neobchodujú.

3.2. Vnútroštátny problém

Náklady na predloženie daňových priznaní k DPH (napr. čas na zaznamenanie a usporiadanie informácií, vyplnenie políčok daňového priznania k DPH, predloženie atď.) sú síce pre veľké podniky v absolútnom vyjadrení významné, pretože vykonávajú väčší počet transakcií, riešia zložitejšie otázky týkajúce sa DPH a majú rozsiahlejšie vnútorné kontroly, ale z hľadiska percentuálneho podielu ročného obratu sú výrazne vyššie pre MSP.

Zo zistení uvedených v oznámení Inteligentná regulácia – plnenie potrieb malých a stredných podnikov vyplýva, že jednotlivé MSP považujú právne predpisy v oblasti DPH za najzaťažujúcejšiu oblasť právnych predpisov EÚ. Z toho dôvodu je v rámci iniciatívy „Najskôr myslieť v malom“ jasné, že opatrenie na zníženie záťaže týkajúcej sa DPH by malo mať výrazný vplyv najmä na MSP a mikropodniky.

3.3. Vývoj problému

Čoraz viac spoločností bude čeliť povinnosti vypĺňať daňové priznania k DPH vo viac ako jednom členskom štáte, keďže sa cezhraničný obchod s tovarom a službami zintenzívnil a čoraz viac MSP objavuje a využíva cezhraničný obchod, k čomu prispieva jednotná mena a viac spoločných právnych predpisov v EÚ.

Okrem toho by si to v rámci systému zdaňovania cezhraničných dodávok sadzbou členského štátu určenia vyžadovalo, aby ďalších až 1,2 milióna podnikov vypĺňalo daňové priznania k DPH v inom členskom štáte.

4. CIELE

Stanovené sú dva hlavné ciele: znížiť prekážky cezhraničného obchodu a znížiť záťaž pre domáce podniky s cieľom podporiť rast a konkurencieschopnosť.

Existujú takisto sekundárne ciele. Podpora fiškálnej konsolidácie priaznivej k rastu môže byť posilnená výmenou štandardizovaných informácií medzi členskými štátmi s cieľom pomôcť znížiť podvody a zlepšiť dodržiavanie súladu. Širšie koncipované jediné kontaktné miesto by takisto mohlo čerpať výhody z dohody o jednotnom daňovom priznaní k DPH ako základu pre jediné daňové priznanie k DPH v rámci EÚ.

5. MOŽNOSTI POLITIKY

Jedinou možnosťou, ktorá by mohla viesť k zjednodušeniu a zníženiu administratívnej záťaže v prijateľnom časovom rámci, by boli samostatné právne predpisy na úrovni EÚ. Možnosti rozsahu pôsobnosti návrhu preto sú:

A) Referenčná hodnota (bez zmeny)

B) Povinné jednotné daňové priznanie k DPH v EÚ (pre podniky aj členské štáty)

C) Voliteľné jednotné daňové priznanie k DPH pre všetky podniky (povinné pre členské štáty)

D) Voliteľné jednotné daňové priznanie k DPH pre podniky, ktoré predkladajú daňové priznania k DPH vo viac ako jednom členskom štáte (povinné pre členské štáty)

E) Povinné jednotné daňové priznanie k DPH s obmedzenou pružnosťou pre členské štáty na určenie informácií zo štandardizovaného zoznamu

Na tieto možnosti sa možno pozerať z týchto hľadísk:

- Obsah jednotného daňového priznania k DPH
- Periodicita a lehota
- Ročné daňové priznanie k DPH
- Iné otázky (elektronické vyplnenie, opravy)

6. POSÚDENIE VPLYVOV

6.1. Podkladové číselné údaje charakterizujúce východiskovú situáciu (možnosť A)

V EÚ je približne 30 miliónov spoločností, ktoré sú povinné vypĺňať vnútroštátne daňové priznania k DPH (0,2 % predstavujú veľké spoločnosti, 1,1 % stredne veľké spoločnosti, 6,5 % malé spoločnosti a 92,2 % mikropodniky s ročným obratom nižším ako 2 milióny EUR).

Týchto 30 miliónov spoločností predkladá ročne takmer 150 miliónov daňových priznaní k DPH, pričom výraznú väčšinu (viac ako 130 miliónov) musia predkladať mikropodniky. Príjmy z DPH zaplatenej týmito mikropodnikmi zároveň predstavujú malý percentuálny podiel celkových vybraných príjmov z DPH.

Odhaduje sa, že náklady spojené s predkladaním týchto 150 miliónov daňových priznaní k DPH ročne predstavujú približne 30 miliárd EUR. Toto zodpovedá približne 3,5 % ročných príjmov z DPH a 0,25 % HDP EÚ-27. Približne 0,48 miliardy EUR pripadá na veľké podniky, 5,98 miliardy EUR na MSP a 24,19 miliardy EUR na mikropodniky.

Náklady 27 členských štátov na spravovanie týchto 150 miliónov daňových priznaní k DPH sa skladajú z opakujúcich sa nákladov (ako napríklad overenie súdržnosti a hodnovernosti poskytnutých informácií, získanie doplňujúcich informácií atď.) a jednorazových nákladov (ako napríklad IT, odborná príprava na overovanie ročných daňových priznaní). K dispozícii sú číselné údaje za Spojené kráľovstvo, a ak sú typické pre EÚ ako celok, znamenalo by to celkové náklady spojené s výberom DPH v EÚ vo výške 6 miliárd EUR.

6.2. Administratívna záťaž pre podniky – vrátane MSP

Možnosť B – povinné jednotné daňové priznanie k DPH (podniky a členské štáty)

Ak sa nezohľadnia náklady spojené s prípravou a zmenami, ročné hrubé prínosy sa odhadujú vo výške 15 miliárd EUR. V 8 členských štátoch je však daňové priznanie k DPH jednoduchšie ako model jednotného daňového priznania k DPH od PwC a v týchto členských štátoch by sa náklady zvýšili približne o 3 miliardy EUR. Čistá úspora na úrovni EÚ by preto bola 12 miliárd EUR.

Dodatočné náklady spojené s prípravou a zmenami týkajúcimi sa jednotných daňových priznaní k DPH dosahujú približne 150 EUR na spoločnosť, čo by v prípade celkového počtu 30 miliónov spoločností znamenalo 4,25 miliardy EUR.

Ak by si nemohli všetky podniky vybrať predkladanie na štvrťročnom základe, spôsobená výška straty úspor by bola približne 1,8 miliardy EUR.

Ak by sa ročné súhrnné daňové priznanie k DPH nezrušilo, dodatočné straty na ročných úsporách pre dotknuté podniky by dosiahli výšku približne 2,8 miliardy EUR.

Možnosť C – voliteľné jednotné daňové priznanie k DPH pre podniky

Predpokladá sa, že všetky podniky, ktoré vyvíjajú činnosť na medzinárodnej úrovni (približne 3,8 milióna), a približne 80 % podnikov, ktoré majú sídlo v členských štátoch so zložitejšími daňovými priznaniami k DPH, prejdú na jednotné daňové priznanie. Očakávané úspory by predstavovali 15 miliárd EUR, z ktorých by 4,5 miliardy EUR pripadalo na podniky, ktoré vyvíjajú činnosť na medzinárodnej úrovni. Táto suma zahŕňa úspory vyplývajúce zo zrušenia ročného daňového priznania k DPH (1,9 miliardy EUR) a štvrťročných daňových priznaní k DPH pre mikropodniky (1,8 miliardy EUR).

Celkové náklady spojené s prípravou a zmenou by pre celkový počet 20,4 milióna spoločností (0,4 milióna veľkých podnikov, 1,4 milióna MSP a 18,6 milióna mikropodnikov) dosiahli do 2,9 miliardy EUR.

Možnosť D – voliteľné pre podniky, ktoré predkladajú daňové priznania k DPH vo viac ako jednom členskom štáte

Keďže na jednotné daňové priznanie by mohli prejsť len podniky, ktoré vyvíjajú činnosť na medzinárodnej úrovni (približne 3 milióny), očakávaná úspora opakujúcich sa nákladov pre tieto podniky by predstavovala 6 miliárd EUR. Náklady na zmenu by boli obmedzené na 500 miliónov EUR.

Ak by všetky mikropodniky, ktorým sa ponúkne jednotné daňové priznanie k DPH a ktoré v súčasnosti musia predkladať daňové priznania k DPH mesačne, museli v tomto pokračovať, išlo by o stratu úspor vo výške približne 0,8 miliardy EUR. Ďalšou možnosťou by mohlo byť poskytnutie zníženej periodicity všetkým mikrospoločnostiam (aj tým, ktoré nevyužívajú jednotné daňové priznanie) a v takom prípade by dodatočné úspory v porovnaní so 6 miliardami EUR dosiahli 1 miliardu EUR.

Ak by povinnosť predkladať ročné súhrnné daňové priznania k DPH bola zrušená pre všetky spoločnosti v krajinách, v ktorých sa tieto daňové priznania vyžadujú, išlo by o stratu úspor vo výške približne 0,8 miliardy EUR.

Možnosť E – povinné jednotné daňové priznanie k DPH s obmedzenou pružnosťou pre členské štáty na určenie informácií zo štandardizovaného zoznamu

Rovnako ako v možnosti B sa ročné hrubé prínosy odhadujú na 15 miliárd EUR. Odlišne od možnosti B však nedochádza k žiadnej strate v členských štátoch s jednoduchšími vnútroštátnymi daňovými priznaniami k DPH.

Jednorazové náklady na zmenu pre celý počet 30 miliónov spoločností by na prvý pohľad – ako pri možnosti B – predstavovali 4,25 miliardy EUR. K nákladom na zmenu nemusí dôjsť v krajinách, ktoré jednoducho požadujú tie isté informácie (ale v jednotnom formáte) ako predtým, a preto by celkové náklady na zmenu podľa tohto scenára mohli ostať obmedzené na 2,9 miliardy EUR.

Ak by všetky mikropodniky, ktoré musia v súčasnosti mesačne predkladať daňové priznania k DPH, pokračovali v mesačnom predkladaní, strata úspor by dosiahla 1,8 miliardy EUR a povinnosťou predkladať ročné súhrnné daňové priznania k DPH, ak by sa nezrušila, by sa úspory znížili o 2,8 miliardy EUR.

6.3. Náklady členských štátov na správu daňových priznaní k DPH

V súvislosti s povinným zavedením jednotného daňového priznania k DPH sa bude vyžadovať, aby všetky členské štáty zmenili svoje vnútroštátne daňové priznania k DPH buď ich doplnením (možnosti C a D), alebo ich nahradením (možnosti B a E). Dôsledkom budú náklady v oblastiach, ako sú zmeny webových lokalít, IT systémov, informovanie všetkých podnikov o zmenách a preškolenie zamestnancov. Môže to mať vplyv aj na audit a kontrolu v súvislosti s potrebnými zmenami v nástrojoch analýzy rizík.

Členským štátom dotknutým zavedením jednotného daňového priznania k DPH by mohli podľa štúdie PwC (z roku 2013) vzniknúť dodatočné jednorazové náklady v oblasti IT vo výške približne 800 miliónov EUR až 1 miliardy EUR.

Členské štáty majú obavy v oblastiach iných, ako sú náklady, napríklad pokiaľ ide o stratu informácií o analýze rizík a audity, a v súvislosti s účinkom, ktorý by to malo na personálne zdroje.

Tieto obavy vychádzajú z predpokladu, že „čím viac informácií žiadame, tým vyššia je miera dodržiavania súladu daňových poplatníkov s predpismi“. Tento predpoklad sa však neopiera o dôkazy, keďže neexistuje žiadna zrejmá nepriaznivá vzájomná súvislosť medzi počtom políčok vyplnených v daňovom priznaní k DPH a výpadkom DPH v danej krajine.

Členské štáty môžu oceniť určité výhody, ktoré pre nich plynú z jednotného daňového priznania k DPH:

- jednoduchšiu výmenu informácií medzi členskými štátmi, čo prispeje k rýchlejšiemu zisteniu podvodov,
- väčšiu presnosť informácií a menej chýb, keďže daňové priznanie k DPH by bolo štandardizované a vo väčšine prípadov jednoduchšie ako vnútroštátne daňové priznanie k DPH,

- podnietenie k dobrovoľnému dodržiavaniu súladu, najmä pre menšie podniky,
- umožnenie prechodu na jednotné kontaktné miesto.

V súvislosti s možnosťami C a D členské štáty zreteľne a jednomyseľne zdôraznili, že dvojité daňové priznanie k DPH, t. j. zachovanie súčasného daňového priznania k DPH súbežne s existenciou jednotného daňového priznania k DPH v EÚ by bolo príliš zložité a nákladné na správu. Dôjde k rozdielom v úrovniach získaných informácií, pravidiel a postupov pre podniky, ktoré prechádzajú z jedného daňového priznania k DPH na druhé, a v kompatibilite historických údajov pre analýzu rizík.

7. POROVNANIE MOŽNOSTÍ

Základom pre štatistické váženie vplyvu rôznych možností tvorili jednak priaznivé vplyvy na podniky z hľadiska odstránenia prekážok cezhraničného obchodu a zníženia administratívnej záťaže, ako aj na nepriaznivý vplyv nákladov pre členské štáty spojených so zavedením zmeny.

Je náročné odhadnúť náklady pre členské štáty, a preto sú kľúčové faktory založené na:

- počte daňových priznaní k DPH predkladaných podnikom (duálny systém je nákladnejší),
- počte dotknutých členských štátov.

Iné faktory, ako napríklad sociálne vplyvy alebo zmeny životného prostredia, sú minimálne a nemusia sa brať do úvahy, keďže nemajú významný vplyv na rozhodnutie, ktorá možnosť je priaznivejšia.

Kompromis medzi jednotlivými možnosťami je v zásade medzi väčšou pružnosťou pre podniky, čím sa ešte viac znižuje administratívna záťaž, a nákladmi a zložitosťou pre členské štáty. V možnosti C sa poskytuje najväčšie zníženie záťaže pre podniky, ale je najmenej výhodná pre členské štáty. Rovnako je možnosť A najlepšia pre členské štáty, ale vyplýva z nej najmenšie (v podstate nulové) zníženie záťaže pre podniky.

V súvislosti s týmto rámcom sa v alternatívnom kompromisnom riešení, možnosti E, spája výraznejšie zníženie záťaže pre podniky s malým vplyvom na členské štáty.

Možnosť	Celková úspora admin. záťaže (cezhraničná a vnútroštátna)		Náklady pre členský štát			Celkové hodnotenie
	EUR	Umiestnenie	Počet systémov daňových priznaní k DPH	Počet dotknutých členských štátov	Umiestnenie	Umiestnenie
E	12 až 15 mld.	2.	1	19	2.	1.
C	15 mld.	1.	2	27	4.=	2.
B	12 mld.	3.	1	27	3.	3.
A	0	5.	1	0	1.	4.
D	6 mld.	4.	2	27	4.=	5.

8. IMPLEMENTÁCIA A MONITOROVANIE

Priebežným monitorovaním administratívnych záťaží v súvislosti so záťažami a odhadmi výpadkov DPH sa umožní dostatočné preskúmanie jednotného daňového priznania k DPH.